CIRKULACE 1,700.

PŘÍTEL LIDU.

1891 — 1895

ROČNÍK IV. WILBER, NEBRASKA, VE ČTVRTEK, DNE 15. SRPNA 1895. ČÍSLO 48

— Žádáme tímto snažně všechny příznivce naše, jež nám jakékoliv obnosy dlužují, aneb předplatné až dosud nesložili, by zapůsobili nám neprodleně, an nacházíme se v tísni nemalé a každý sebemenší obnos nápomáhá. Mnoho jednomu zajisté vždy pomůže a my nemáme kapitál, abychom mohli vydržovati mnohé, z nichž většina jsou nedbalci.

Telegramy zámořské

RAKOUSKO-UHERSKO

Vídeň, 9. srpna. Velké vzbouření vypuklo v Ésecku, jednom z hlavních měst Slovinských. Slováčtí tamní občanstvo pokusilo se totiž zastaviti představení, jež tam chtěla pořádati společnost uherských herců. Slováci vrazili ve velkém počtu do divadla mezi představením a počali po herečích i po přítomných divácích házeti shnilými vejci a ovocem. Ihned povolán byl silný oddíl policie, jež chtěla zjednati pořádek leč marně. Lid postavil se na odpor a počal policii kamenovati. Bylo tedy povoláno vojsko a když nebylo uposlechnuto rozkazu, aby se lid rozešel, zahájen proti němu útok s bodáky. Více lidu bylo raněno a někteří náčelníci vzbouření zatčeni.

BULHARSKO

Paříž, 9. srpna. "Figaro" předvídá, že přiostří-li se v Bulharsku hnutí přátelské, stane se situace prince Ferdinanda záhy velmi choulostivou. Ná každý způsob bude musit princ Ferdinand počítati s okolností, že německé časopisy prudce nalehají, aby odstoupil. — "Matin" nevěří, že by se princ Ferdinand poděkoval, nýbrž domnívá se, že snad záhy bude uznán Ruskem.

Sofie, 9. srpna. Došlé sem zprávy potvrzují, že propuklo povstání v pohraničném území oproti Kyštendžilu. Tři prapory byly odeslány opětně do pohraničních okresův, zvláště k Dubnici. Ministr vnitra obdržel depeši, dle níž dva bulharští vojáci, kteří konali obhlídku na hranici, na bulharské půdě u Dogora, v okresu kystendžilském, byli tureckou četou, 30 mužův čítající, přepadeni. Při tom byl jeden bulharský voják usmrcen, druhý byl dvakrát do nohy střelen. Sedlák jeden, svědek výjevu, podal o tom zprávu nejbližší bulharské četě, jež se odebrala na místo činu. Turci chtěli přenesení mrtvoly vojína bulharského zabrániti.

Berlín, 9. srpna. Sděluje se, že bulharský kníže Ferdinand ujistil papeže, že jeho syn Boris nepřestoupí na pravoslaví, nýbrž zůstane katolíkem. Bulhaři jsou náboženství pravoslavného a ústavou bulharskou bylo nařízeno, že panovník musí být náboženství pravoslavného. Stambulov ale svého času ústavu jednoduše změnil, tak aby kníže Ferdinand a jeho rodina nemusela měniti své náboženské vyznání.

NĚMECKO

Berlín, 9. srpna. Telegram z Genau, v okresu Inovrazlavském v pruském polsku došlo k velkým výtržnostem. Hospodářští dělníci se octli ve sporu se svým zaměstnávatelem, bohatým statkářem. Ze msty zapálili prý jeho hospodářská stavení. Byla povolána policie, aby zatkla paliče a pořádek na statku zjednala. Dělníci nanejvýš rozhořčeni postavili se na odpor, a svedli s policisty krvavý boj, v němž pět osob bylo zabito a šest jiných poraněno. Hospodářská stavení lehla úplně popelem a všechni koně i hovězí dobytek zahynul v plamenech.

ANGLIE

Londýn, 9. srpna. Dnes započalo škandální přelíčení z té lepší společnosti. Paní Jacoby podala žalobu na ovdovělou hraběnku Cowley, protože o ní tvrdila Cowleyová, že žalobnice psala bezejmené dopisy necudného obsahu. Rodina vévody z Beaufortu dostávala neustale dopisy, v nichž nanejvýše necudně líčen život anglických aristokratů. Hraběnka Cowyleyová se pak vyslovila, že dopisy ty psála paní Jacoby. Této paní byl potom přístup do této pěkné společnosti zakázán.

Coves, 9, srpna. Císař Vilém dával dnes odpoledne na palubě yachty "Hohenzollern" čajovou zábavu. Mezi hosty nalézali se princ z Walesu se ženou, vévoda z Yorku, princezna Louisa, markýz Lorne a mnoho zchátralých aristokratů anglických, kteří byli přítomni otevření průplavu německého v Kielu. Večer dostavil se císař na loď Osborne, kde byl hostem prince z Walesu.

Londýn, 9. srpna. Státní podsekretář zahraničního úřadu Curjon odpověděl deputaci padesáti předních rejdařských firem liverpoolských že pozoruje na svých cestách kterak nepřízniva a citelna jest německá konkurence po celém světě; Ačkoli považuje dobrou shodu mezi Německem a Anglií za záruku evropského míru, souhlasí přece se zákonnými opatřeními na ochranu.

ČÍNA.

Šanghaj, 9. srpna. Zdejší Mercury dostal z Fu Čau, hlavní město provincie Fu Kien, depeši, v níž se oznamuje, že po celé provincii jest povstání. Evropani a Američani ve Fu Čau telegraficky požádali své konsuly ve Šanghaji a Pekingu, aby k ochraně jejich vyslali ihned dělové lodi. Americká missie ve Fung Fuku byla spálena. Ve zprávě, kterou den před tím, Mercury' z Fu Čau obdržel, praví se, že Evropané v provincii oné usedlí, jsou na nejvýš ohroženi; obyvatelstvo tamní veřejně dává na jevo svou nenávist proti cizincům, a úřady jsou netečné. Situace Evropanů jest proto velice kritická. Dojde-li tam ke vzpouře, tož úřady nebudou s to udržeti massy lidu v mezích i kdyby upřímně se o to zasazovaly, což v mnohých případech nikterak není zajištěno.

Hongkong, 10. srpna. Evropané, kteří se při vraždění křesťanů šťastně zachránili, vypravují teď o krvavých událostech, jichž svědky byly. Praví, že přepadnutí anglické missie bylo po delší dobu již připravováno. Missionáři nikterak úkladné vrahy neprovokovali, ale vzdor tomu tito ničemové ďábelským spůsobem mučili a vraždili nešťastné ženy a dítky, jež jim do rukou padly. Vrahové přepadli Evropany v missii v noci, když všichni obyvatelé domu spali. Mrtvoty zavražděných Evropanů byly všechny spáleny. Také na jiných místech v provincii Fu kienské, zcela blízko města Fu-čau došlo k nebezpečným demonstracím proti missijním stanicím. V provincii té jsou stanice anglické církve v Zenana, amerických methodistů ve Fu Kienu, Fuk Ninngu, La Yougu, Ning Tajku, Hok Čangu a Hing Hwa.

Telegrafické zprávy americké

Důležité rozhodnutí.

Chicagský soudce okrskového soudu Bretano vynesl min. úterý důležité rozhodnutí ve sporu německé Waldeck Rytířů Pytle proti Nejvyšší Loži tohož řádu. Ve sporu jednalo se o právo, zda může v ložích užíváno býti při obřadech (ritualu) německého jazyka. Jak známo, bylo před lety na nár. sjezdu této organisace rozhodnuto, že pouze anglického jazyka může býti užíváno a tu Němci, chtíce věděti, zda jest to zákonité, zadali proti Velkoloži soud. Soud nyní rozhodl, že lože jejich může užívati jazyka německého a mimo to nařídil, aby Velkoložе neprodleně vydala Waldeckovi zabavený majetek v ceně as $1000 a dodávala loži té pravidelně dvakráte ročně heslo. — Rozhodnutí toto jest velmi důležito. My máme též několik českých loží, kde dříve konány byly obřady v jazyku českém, což muselo přestati, leč nyní opět zavedeno býti může.

Bland nehodlá kandidovati.

Z Lebourn, Mo., dochází zpráva, že R. P. Bland, známý to a věhlasný finančník a přítel stříbrné měny, jsa interwievován, vyjádřil se následovně: "Zpráva, že hodlám kandidovati příští kampaň za presidenta nebo guvernéra státu Missouri, jest vymyšlenou a nepravou. O kandidatuře nebylo se mnou mluveno v

Pertile Springs, jak se klamně udává a já také žádnému nesvěřil, že hledím kadidovati pro jakýkoliv úřad pod sluncem. Proto nemá nikdo práva užívati mého jména co kandidáta pro jakýkoliv úřad. Tu a tam byl sice učiněn pokus, abych se dostal s guvernérem Stonem do politického kontlektu, což jest ovšem plán nečestný, kterému se dovedu uhnouti a také plán ten nebude proveden, když my se nepodvolíme."

Nejvyšší soudce Jackson mrtev.

Dne 8. t. m. zemřel v Nashville, Tenn., soudce nejvyššího spolkového soudu Howell Edmund Jackson, ve své residenci nedaleko města, ve stáří 63 let. Jackson měl chatrné zdraví po několik minulých roků, leč v posledních sedmi neb osmi měsících choroba jeho zhoršila se tak, že rodina jeho žila ve stálém strachu o život jeho. Loni odebral se soudce Jackson na daleký západ, aby zde hledal ztracené zdraví a odtud vrátil se poněkud osvěžen. K vůli změně pobytu, usídlil se v Thomasville, Ga., kde hodlal ztrávit delší čas u moře, aby zdraví svého úplně nabyl. Konečně vrátil se domů a jak se zdálo, zcela zdráv. Po nějakém čase odebral se do Washingtonu, aby řídil soud o ústavnosti zákona ohledně daně z příjmů. Po skončení soudu navrátil se do svého domova a tu opět choroba jeho se navrátila a soudce Jackson chřadl vůčihledě. Na lůžko však neulehl, až na týden před smrtí s tu lékaři, jakož i přítomná rodina se snali, že konec jeho života se blíží. Manželka jeho s nejstarším synem Williamem meškají právě v Evropě, ostatní dítky a přátelé shromážděni byli kol lože umírajícího soudce. Zesnulý tento člen nejvyššího spolkového soudu, H. E. Jakson, narodil se v Paris, Tenn., dne 8. dubna 1832 a r. 1848 graduoval co právník na West Tennesee College a v roku 1865 na universitě Cumberlandské. V r. 1866 usadil se v Memphis, kde byl od té doby jeho trvalý domov. Jackson byl několikráte zástupcem v zákonodárně, členem státního vyššího soudu a r. 1887 byl zvolen za stát Tennesee do spolkového senátu. On byl jedním z nejslavnějších a nejvýtečnějších právníků a soudcem spolkového soudu jmenován byl presidentem Harrisonem, vzdor tomu, že byl demokratem.

Dvě lodě se potopily.

Dne 8. t. m. přijela z Philadelphie loď Cavac z Chili a Peruvie a přivezla kap. britické lodě "Prince Oscar", Hendersona a šest lodníků. Tento kapitán vypravuje rozčilující zvěst o hrozném neštěstí na vysokém moři, při němž loď jeho "Prince Oscar" a ještě jedna neznámá loď se potopily. Loď, která do lodě Hendersonovy vrazila, byla tomuto úplně neznáma; při srážce utonuli čtyři plavci a dva zahynuli při převrácení se ochranného člunu. Srážka udála se dne 13. června v místech na 9. stup. 30 min. jižní šířky a 28·20 záp. délky a Hederson jest toho domění, že ani živé duše nezniklo z neznámé lodě, jejíž posádka čítala nejméně 30 neb 40 mužů. Loď plula dle všeho z Londýna do Melbourne v Austrálii. Po dva dny bloudil Henderson po moři se svými lidmi bez potravy a vody, až konečně ve stavu hrozně zbědovaném nalezeni jsou lodí "Capac" a dopraveni do Philadelphie.

Rudí ďáblové lapeni.

Z Wagoner, I. T., dochází zpráže po velmi tuhém a krvavém zápase nedaleko Okmulagee podařilo se tlupě ozbrojených občanů dostati do své moci bandu rudochů, kteří již od 30. června ďábelské páchala činy a byla postrachem celé krajině. Tato tlupa rudých ďáblů dopravena byla do Fort Smith, Ark., a nyní se sděluje, že občané vyčkají na vlak dráhy Missouri Pacific, který má dopraviti rudochy do Fert Gibson, jichž se zmocní a na stromech bez velkých okolků pověsí. Banda, která zahájila své ďábelské operace zavražděním výpomocného maršála spolkového Johna Garratta v Okmulgee, načež uprchla přes hory do reservace Creeků; byla pod vůdcovstvím smíšence Ruffus Becka. Jeho soudruzi jsou: Sam. Sampson, Me-

orna July, Bud Lucky, alia "Lucky Davis", Albert Starke a Levy Davis. Někteří z nich jsou smíšenci a jiní čistokrevní Indiáně. Po zavraždění Garatta přepadla banda jistého osadníka a jeho dceru s vozem. Rudoši přiložili otci zbraň na prsa a před jeho očima dceru jeho jeden každý z nich znásilnil. Třetí jich obětí byl Ben Callahan a černožský hoch neznámého jména, jež rota dopadla na cestě. Nešťastný hoch byl nimi zabit a Callahan stlučen tak, že brzo ducha vypustil a mrtvola jeho zanechána na prerijích. Vrazi oloupili jej o vše co měl i o boty. Na to přepadli úpičí tito obchod J. Norburga v Orket, kde držíce majitele v šachu zbraní, odnesli vše, co se odnésti dalo. Po té přepadli dvě bělošky a 14letou dívku. Ženy jsou obě znásilněny a dívce svázány ruce, načež několik zlosynů ukojilo na ní své zvířecí choutky. Tyto a jiné děsné činy roty rudošské postačují úplně, aby občanstvo nad nimi vykonalo krátký soud.

A přece přistál.

Z Baltimore, Md., došla dne 11. srpna následovní zpráva, za níž zodpovědným jest jistý americký plavec. Tento sděluje: Americký parník "James Woodall" který dne 10. července opustil přístav Baltimorský a plouti měl do Progresso, Mexiko, neplal tam, nýbrž přerazil blokádu a přistál u břehů kubánských, maje na své palubě náklad zbraní, nábojů a dynamitu pro povstalce kubánské. Posádka lodě, počtem asi 23 mužů byla propuštěna, muž na něho a kormidelníka v New Orleansu. Dále praví plavec, že 135 mužů dobře ozbrojených vstoupilo ve Floridě na loď a zde též byl i jiný náklad naložen. Mezi jiným naloženo bylo tvrdé uhlí, tak že žádný kouř z komína lodě španělskému námořnictvu nebylo lze viděti a parník zpozorovati. V noci žádná světla na parníku nebyla rozsvícena, přes reflektor u kompasu přehozena byla černá rouška a okna u strojovny byla taktéž pevně zastřena. V úřadovně ve Floridě bylo sice udáno, že loď veze dělníky do Mexika, což ovšem nebylo pravda. Na loď naloženo bylo za $1.400 potravin a 125 tun tvrdého uhlí. Dále se sděluje, že dva námořníci, kteří se nechali co sprostí plavci najmouti v Baltimore na "James Woodal", byli vlástně dva náčelníci povstalců generálové Roloff a Sanchez. Zbraň byla všecka zabedněna v plechových velkých bednách. Oněch 135 lidí jsou praobyčejná sebranka bělochů a černochů, však Raloff a Sanchez jsou lidé vysoce vzdělaní. Kapitán parníku zove se Hudson a jest to starý, šedivý muž a zkušený námořník. Tento obávaje se, aby nebyl postižen někde loďstvem španělským, držel se neustále západních břehů, až konečně vyčerpána byla všecka zásoba vody. Tu pak přistál s lodí u jednoho ostrova v Mexiku a zde byl párník kubánskými zvědy fotografován. Záhy, když opustili jsme přístav, — vypravuje dále plavec, — dostavil se sem španělský parník, který nás hledal. Ještě téže noci as kol 11. hod. přistáli jsme u jedné vesnice kubánské, vše bylo vyloženo z lodě do člunů a zbraně i mužstvo dopraveno s největším spěchem ku břehu. Do čtyř hodin ráno byli jsme tu hotovi a loď dala se směrem ku Progresso. Španělové ale záhy zvěděli, jaký náklad jsme přivezli, pustili se za námi a my nešťastnou náhodou a následkem strašné tmy, vrazili jsme na mělčinu a marné bylo naše namáhání dostati se z místa. Konečně spuštěny byly stroje na plnou páru, loď se hnula a ač poněkud porouchána, octla se na hlubině. Když přistáli jsme v Progresso, dostavili se Mexičané a jali se prohledávati naši loď, leč při nejbedlivějším pátrání nic nenalezli. Člověk, který loď fotografoval, byl též povolán, leč nemohl stotožniti kapitána a my byli propuštěni. Na to chtěli jsme všichni plavci loď opustiti; kapitán Hudson smekl čapku se své šedé hlavy a zapřísahal nás, abychom tak nečinili a my ostali. Po tom vydali jsme se po nutné opravě lodě do New Orleans, kde jsme byli dne 1. srpna propuštěni. V tu dobu byl kap. Hudson povážlivě nemocen."

Vlach se stilettem

Příšerná tragedie udála se minulý pátek na 88. ulici v New Yorku. Jistý Ital napadl tu dvě bezbranné dívky, jimž oboum zasadil několik hrozných ran se stilettem, obyčejnou a hroznou to zbraní Italů a Korsičanů. Ital zove se Filipe Giampata a oběti jeho jsou 18letá Katie Neils a sestra její Rosa, 27 roků stará. Obě dívky utrpěly tak děsných ran, že záhy těmto podlehly. Dívky kráčely po E. a 88. ulici ruku v ruce, když tu ze zálohy vyřítil se na ně zuřivý vrah s hrozným úmyslem vraždy ve svém bezcitném srdci. Se stilettem, 8 palců dlouhým, vrhl se na nic netušící mladé ženštiny a uchopiv Kat i za krk, vrazil ji stiletto do levých prsou. Raněná dívka, jakož i její sestra zoufale volaly o pomoc, leč zuřivý netvor neustále bodal obět svou břitkou zbraní do prsou. Konečně smrtelně zraněnou Katii pustil a vrhl se na Rozu, jež hrůzou a zděšením stála tu jak zkamenělá. I ji zákeřník uchopil za krk a bodl ji několikráte stilettem do prsou. Nyní přispěchal sem jistý Hohenstein, který zuřivého vraha uchopil za ruku, tento však pustiv dívku, obrátil se proti němu, rozehnal se po něm a chtěl mu vraziti zbraň do prsou; leč Hohenstein obratně se ráně vyhnul a chtěl vrhnouti se na vraha znovu. Ital dal se však na útěk. Na rohu ulice však jest lapen policistou Lidelem. Smrtelně raněné dívky dopraveny byly v ambulačním voze do nemocnice, kde lékaři prohlásili, že na zachránění raněných dívek není žádné naděje. Příčinu k této hrozné tragedii zavdala žárlivost se strany Itala, který před dvěma lety náhlivě se zaniloval do Katie, vzdor tomu, že měl ženu a děcko. Katie lásku jeho opětovala a láska jejich neostala bez následků. Giampata obětoval velmi mnoho na Katii a když tato porodila děcko, nechala jej svému milovníku a opustila jej. Tento vychoval děcko v naději, že Katie se k němu vrátí, leč marně. V poslední době jal se ji opět pronásledovati, tato však vyzvala si naň u magistrátu zatýkač. Giampata byl na to dán pod záruku $500, že se bude slušně a pokojně chovati a pak propuštěn na svobodu. Jakmile byla zaň záruka složena, šel a vykonal černý svůj skutek.

Rodina přepadena bandity.

Z City of Mexiko se oznamuje dne 11. srpna, že jistá rodina Georgerio Jimeneze, bydlící nedaleko Texcoco, podstoupila krutý zápas s bandity předchozí noci kol 12. hod. Rodina přepadena byla ve spánku devíti lotrasy. Plantážník Jimenez, který náhodou se vzbudil, zaslechl venku podezřelý šramot. Vstal tedy, ozbrojil se ostře nabitým revolverem a vyšel ven pátrati po příčině šramotu. Mezi tím probudili se i ostatní členové rodiny a následovali Jimeneze. Jakmile Jimenez dvéře otevřel, vrazili sem bandité, ozbrojeni machetami a zasadili Jimenezovi těžkých ran. Tento však ostal pevně státi na svém místě a zahájil na bandity ostrou palbu, kterou tito opakovali. Sestra Jimeneze střelena byla do prsou a bratr její pobodán machetou. Jízdní policie, která zde šťastnou náhodou patrolovala, zaslechnuvši střelbu, spěchala sem a bandité uslyševše ji, rychle vsedli na koně a uprchli. Vládá mexická se rozhodla, že vystoupí radikálně proti banditům a rázně učiní konec jejich lotrovskému řádění. Více důležitých zatčení bylo vykonáno.

O jednoho zlosyna méně.

Z Perry, Okl., se oznamuje, že Ben Cravens a Bill Crittenden, poslednější polokrevný Indián kmene Cherokee, dva to nejnebezpečnější desperadové v celém okolí, kteří zatčeni byli před několika dny maršálem Nixem, dostali se dne 11. t. m. na svobodu, přepilovavše mříže ve vězení. Dvacet lidí vydalo se za úprchlíky a byli šťastně dopadeni. Leč zločinci postavili se na odpor a Cravens byl zastřelen, kdežto Crittenden šťastně uprchl a není po něm ani stopy.

NEBRASKA.

— Hrůzné, ano snad dosud v historii nezaznamené krupobití řádilo min. neděli ve Schuyler a okolí, přeženouc se směrem na východ až za českou osadu Prague. Nebylo to krupobití obyčejné, nýbrž padaly kusy ledu až 11 palců v objemu, přinášejíce na zem děsnou zhoubu. Slyšme, co píše o tom očitý svědek red. Ringsmuth, který toho času dlel u rodiny návštěvou: S šerem objevil se na severozápadu mrak, který věštil bouřku a déšť. Mraky blížily se rychle a brzy neobyčejný bleskot osvěcoval černou noc. Příšerná, oslepující světlost ani nepřestávala a bylo nápadné, že vůbec ani nehřímalo. Kolem půl desáté hod. náhle zdvihla se prudká vichřice a ji v zápětí počaly padat kroupy. Z prvu zřídka, ale značně veliké, jako vlaské ořechy. Ve dvou, třech minutách ale náhle započaly se sypat s výše s pekelným hřmotem husý ledu — píši kusy! Tento přírodní úkaz trval plných 15 minut. Ledy vrhány byly s neslýchanou prudkostí dolů spolu s proudy deště. — Všechny tabule severních a západních oken příbytků byly roztříštěny, bez rozdílu, byly-li chráněny okenicemi neb sítkami, i příčnice v oknech byly spřeráženy. Kusy ledu přes libru těžké a jako pěstě veliké lítaly okny do světnic, do postelí, kolébek a obyvatelé v zděšení a zmatku křičili se buď v některých chráněných koutech, aneb chýlili se pod stoly, kde neměli sklepů pod obydlím. Šindelové střechy jsou proraženy, že vypadají jako prostříleny a záplavou na půdách stropy světnic velmi poškozeny. Záclony a stínidla v oknech zavěšené jsou na pentličky. Aby čtenář dovedl si snáze představiti, s jakou divou prudkostí led vnikal do příbytků, uvádím, že jeden takový kus vržen byl na stolek v koutě stojící a prorazil soukený ubrus, jímž stolek byl pokryt. Po krupobití sebrali jsme jedině ve světnici k severu čelící dva "pejle" kusů ledu, z nichž některé měřily čtyři palce v průměru a deset palců v objemu. Hrozno jest podívati se v zahradách na skleníky, květiny, zeleniny a stromy. Pně stromů jsou posetě ranami a místy úplně kůry zbaveně, s holými větvemi a to jen těmi nejsilnějšími trčí vzhůru. Jejich košatým rouchem vystlána jest zem. Až dva palce silné větve byly ledem spřeráženy. Neobyčejnou prudkostí ledových kusů spřerázeny palec silná nová prkna na přístřešku a na vrchu vroubení plotu taktéž tak silná roztříštěna. Lze si představiti, jak děsnou spoustu spůsobila průtrž na drůbeži a dobytku. Krávy v pastvisku a venku uvázané jsou pokryty krvavými ranami. Na sta kusů drůbeže bylo pobito. Ráno ještě nalezl jsem nakupený led v kusech zvíce slepičích vajec. Na štěstí děsná ta pohroma nezasáhla velkou oblasť. Západní část města byla téměř ušetřena; míti na sever, míti na východ míti na jich dostali pouze vichřici a lijavec." — Podobné zprávy dochází i z Resene, Prague a Malmo.

Z Wahoo a okolí.

— Pan Tom Kylián odjel tyto na východ nakoupiti nové zboží.

— Min. týden usadil se ve Wahoo nový dentist, jistý dr. Albert R. Stretcher z Kansas City.

— Pet Anderson, po pětiráte kráte kasír První Národní banky, místa svého se vzdal. Mr. Anderson založí nepochybně obchod pozemkový samostatně.

— Dosud ve Weston vydávaný časopis "Argus" přestal vycházeti. Jest to pátý časopis během čtyř roků, který byl ve Weston pohřben.

— W. N. Silver, který byl pověřen zkoumáním knih býv. pokladníků Bucka a Jonese, vynašel, že Buck při předání úřadu svého Jonesovi přeplatil tomuto $1000 a tento opět tuto sumu Olsonovi.

— Mr. Schram, spoluvydavatel "Wasp", byl min. týden následkem stoupnutí krve k mozku zachvácen v písárně mdlobou a klesl k zemi. Za pomoci lékařské zotavil se stařec opět v několika hodinách.

— Z Resene píše nám p. Fr. Svoboda: "Ct red.: Musím vám sděliti zprávu o osadní katastrofě, která zastihla krajinu naši dne 10. t. m. kol 10. hod. večer. Nad krajem tímto snesla se krutá bouře a černé mraky hned z počátku věštily zhoubu. — Náhle počaly se sypati kroupy tak hustě, že záhy pokryly celou půdu. Kroupy byly velikosti až slepičího vejce a padaly úplně tři čtvrtě hodiny bez deště, tak že zničily veškerou úrodu. Stromoví jest úplně roztlučeno, okna vytlučena, dobytek potlučen, že z něj až krev chlípěla. Podle Resene jest celá sekce prázdná, na níž pase se stádo dobytka a koní. Zde se 30 koní porezálo o drát tak, že museli býti postříleni. Mnohé koně byli dosti cenné. — A to pak zove se prozřetelností! Nejdříve vše na polo uschlo a co sucho nezničilo, zničily kroupy."

— V podčí min. týden byl by málem Wahoo zachvátil jeden z největších požárů v nejobchodnějším bloku. Lékárník dr. Ben D Rupp připravoval jakési chemikálie v zadní místnosti své lékárny a k účeli tomu rozdělal si oheň v gasolinových kamnech. V témž okamžiku musel vejíti do lékárny a ohledna se, spatřil, že kamna se vzňala a že celé pozadí stojí v jednom plamenu. Rychle vběhnul tam a chopil kamna, chtěje je vyhoditi na ulici. Při tom vzňal se na něm oděv a Rupp vrhl kamna právě na kolem jdoucího strojníka Tom. Perryho, jenž v okamžení pokryt byl plameny. V bolestech začal se Perry váleti po zemi, aby plameny uhasil, což se mu konečně podařilo, leč obě ruce jeho hrozně jsou popáleny. Též Ben Rupp popálen jest velmi na rukou, v obličeji a ramenech. Perry poleží si několik týdnů, než bude k práci schopen.

(ZASLÁNO.)

Dopisovateli v "Hlasu" z Prague:

Ct. red. Čta dopis v "Hlasu" od p. Josefa Jambora z Prague, stran Pragueských sýpek nebo elevátorů, hlavně stran elevátoru rolnického, který před nedávnem vyhořel a zda se totiž má znovu postaviti, anebo zda se mají podílníci o peníze rozdělit. Pan Jambor udává, že, zdali dobře počítal, konalo se v našem rolnickém elevátoru během 20 měsíců korny drolené . . . 8,810.424 bušlů
v klasech . . . . . 1,534.318 „
ovsa . . . . . 8.458 „

Dohromady . . . . 10,835.200 bušlů

To tedy se koupilo a prodalo. Počítejte ale, příteli, že dříve nám platili za naše výrobky o 2 ct. méně a že suma výdělku obnáší přes dva tisíce dollarů, kteroužto sumu mezi sebe rozdělili podílníci. A pak: jaký pak byl rok loňský a bude letošní?— Dne 23. srpna bude odbývána schůze a tu bude zajisté dobře vzíti vše náležitě v úvahu, abychom neoctnuli se v těch starých kolejích. Považ každý, co to stálo námahy, jezdění, agitování, práce a výlohy některých podílníků, co zlosti a nesnází, než jsme vymohli místo a dobyli si práv ku stavbě. A nyní, když vše jest vyřízeno, máme to nechat rozbít, pustit z rukou proto, že elevátor shořel? Máme všechno naše těžce nabyté právo opět ztratit k vůli několika, již mají každou chvíli jiné smýšlení a jiné přesvědčení? To každý dobře sobě rozvaž, polož ruku na srdce a až přijde k rozhodnutí, řiď se dle rozumu a čiň každý jako muž s nějakým přesvědčením.

Také podílník z Plas.

Hurrra!!

W. Pospíšil

— už má zase —

HOSPODU

v domě Baťově

Tam můžeme tedy opět zajíti na jednu a pohovořit se, vždyť on je to takhle moc dobrý chlap.